

מ"ת 60835/02/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 60835-02-23 מדינת ישראל נ' בלאצ'או(עציר)

בפני	כבוד השופט יובל וסרקרוג
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	פלוני (עציר)

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים נגדו, כאשר בד בבד הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש וגניבה.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

עובדות כתב האישום:

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו המשיב והמתלוננת בהליך גירושין אך עדיין נשואים. בני זוג נשואים משך כ-10 שנים.
2. ביום 2.2.23 במסגרת בקשה שהגישה המתלוננת להוצאת צו הגנה נגד המשיב (ה"ט 4517-02-23) ניתן על ידי בית המשפט לענייני משפחה בחיפה כב' סגן הנשיאה השופט ט' פפרני, צו הגנה במעמד צד אחד (המתלוננת) אשר אסר על המשיב להימצא במרחק של 500 מטר מהמתלוננת מכל מקום בו היא נהגת להימצא בקביעות. כמו כן נאסר עליו להתנהג כלפיה באלימות פיזית או מילולית או לאיים עליה וכן נאסר עליו ליצור עימה כל קשר בעל פה או בכל אמצעי אחר. עוד נקבע כי על המשיב להגיש תצהיר תשובה לבקשה עד ליום 9.2.23 אחרת יראה כמסכים למתן צו לתקופה של 6 חודשים.
3. ביום 9.2.23 ובהעדר תגובה הורה בית משפט לענייני משפחה על הארכת צו ההגנה שניתן ביום 2.2.23 למשך 3 חודשים מאותו מועד. לטענת ב"כ המאשימה, הצו הומצא למשיב עוד באותו היום על ידי משטרת ישראל.
4. ביום 16.2.23 בשעה 15:19 או במועד סמוך לכך הייתה המתלוננת בתחנת המטרונית בקרית חיים וחיכתה

למטרונית. המשיב הגיע לכיוון המתלוננת ומשהבחינה בו ניסתה להימלט מפניו, החלה ללכת לכיוון הנגדי תוך שהיא יורדת לכביש. באותו מעמד רץ המשיב לעבר המתלוננת, תקף אותה שלא כדין באופן שהיכה אותה באמצעות ידו בפניה ובראשה, סטר לה בלחי ימין, דחף אותה ובעט ברגליה, נטל מידה את מכשיר הנייד שהכיל בנרתיקו שני כרטיסי אשראי ונמלט מהמקום. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שריטות בזרת כף יד.

5. בנוסף ביום 16.2.23 בשעה 10:11 התקשר המשיב באמצעות אפליקציית ווטסאפ לטלפון הנייד של המתלוננת בניגוד לצו ההגנה ועל כך חזר גם ביום 14.2.23 (במועד זה התקשר אל המתלוננת 5 פעמים) וכך גם ביום 11.2.23 התקשר אליה 4 פעמים בניגוד לצו.

6. לשם השלמת התמונה יצוין כי עוד קודם לארועים מושא כתב האישום המשיב נעצר ביום 25.01.23 בגין חשד לתקיפת המתלוננת, ואיומים, כאשר במסגרת אותו הליך, המשיב שוחרר ביום 31.01.23 בתנאי הרחקה מהמתלוננת עד ליום 14.02.23 (מ"י 64163-01-23).

ראיות לכאורה:

7. ב"כ המשיב טען, כי לא מתקיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב. ביחס לעבירה שעניינה הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם נטען, כי המשיב כלל לא היה מודע לצו ההגנה שהוצא על ידי בית המשפט לענייני משפחה וממילא בית המשפט לא היה רשאי להאריך את הצו ביום 9.2.23 שלא במעמד המשיב. עוד טען כי המשיב סבר כי תנאי ההרחקה היחידים שעומדים כנגדו הם אלה שנקבעו במסגרת תיק מעצר הימים - מ"י 64163-01-23 (מסמך "כ" בתיק החקירה) החלטה מיום 31.1.23 לפיה נאסר עליו להתקרב למתלוננת רק עד ליום 14.2.23 בשעה 13:00, כאשר ארוע התקיפה המרכזי המיוחס למשיב הוא מיום 16.02.23.

8. לאחר שבחנתי את הטענות ועיינתי בחומר החקירה, שוכנעתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה גם ביחס לעבירה זו. בהקשר זה עולה כי עוד ביום 2.2.23 הורה בית משפט לענייני משפחה למתלוננת לפנות למשטרה כדי להמציא את צו ההגנה למשיב, מדוח פעולה מיום 9.2.23 (מסמך "סט" בתיק החקירה) עולה כי השוטר ניר גלעד הגיע לביתו של המשיב, מסר לו את הצו בנוכחות אמו של המשיב, ומאחר שהמשיב אינו דובר עברית, שוחח השוטר והמשיב טלפונית (ברמקול) עם בתו של המשיב אשר תרגמה לו את תוכן הצו שעיקרו צו האוסר עליו להתקרב למתלוננת. יתרה מכך גם מעדות הבת הגברת ספיאלם בלאצ'או מיום 22.02.2023 עולה כי הסבירה למשיב כי ניתן נגדו צו הגנה שאוסר עליו להתקרב למתלוננת (ראה למשל שורה 5 באותה עדות).

9. אוסיף ואציין כי גם צפיתי בסרטון ממצלמת הגוף של השוטר מיום 09.02.23 בו הוא מסביר למשיב כי הוצא נגדו צו הגנה האוסר עליו להתקרב למתלוננת או ליצור איתה קשר ומאחר שאינו דובר עברית, ביקש בטלפון מביתו של המשיב להסביר לו את הדברים. אמנם בשיחה ובסרטון השוטר לא מסר למשיב עד מתי צו ההרחקה בתוקף, אך עותק הצו נמסר למשיב ידנית ונשאר אצלו, כך שלא הייתה למשיב כל מניעה לבקש מביתו לקרוא את הצו ולהסביר לו המשמעויות כפי שגם הסבירה לו בתמציתיות בשיחת הטלפון שנערכה יחד עם השוטר שנכח

בדירה (הגם שדברי הבת נאמרו בשפה האמהרית ולא מצאתי תרגום מלא של דברי הבת באותה שיחה טלפונית, אך חלק מהדברים מופיעים במזכר מסמך "נו" לתיק החקירה).

10. יתרה מכך לאחר שבית המשפט לענייני משפחה קיים דיון בבקשה במעמד המתלוננת, ובהעדר תגובה של המשיב, לא שוכנעתי בשלב זה כי בית משפט לא היה רשאי להאריך את הצו ב-3 חודשים, ובכל מקרה המשיב לא בחר לפנות לבית המשפט מיום 09.02.23 בבקשה לבטל את הצו.

11. זאת ועוד, בחקירתו הראשונה של המשיב מיום 16.2.23 כאשר נשאל המשיב האם הוא מודע לכך שאסור היה לו לפנות אל המתלוננת וכי יש נגדו צו הרחקה, לא טען כי לא היה מודע לצו ההרחקה אלא טען כי לא התכוון לבוא אליה ושניגש אליה רק מאחר שחשש שתידרס (ראה שורות 8-9 באותה חקירה)

12. לכך יש להוסיף כי המשיב לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת מדוע התקשר למתלוננת 4 פעמים ביום 11.2.23 (סעיף 8 לכתב האישום) בכך גם הפר לכאורה את תנאי השחרור במסגרת הליך מעצר הימים כאשר גם לשיטתו הוא היה מודע לצו השחרור שניתן במסגרת מעצר הימים ולפיו נאסר עליו ליצור עם המתלוננת כל קשר טלפוני ישיר או עקיף עד ליום 14.2.23 (החלטה שניתנה על ידי ביום 31.01.23).

13. באשר לטענת המשיב בדבר העדר קיומן של ראיות לכאורה, ביחס לעבירת התקיפה, כאשר לטענתו ביקש להגן על המתלוננת אשר ירדה לכביש כדי שלא תפגע ממטרונת חולפת, הרי שלאחר שעיינתי בסרטון המתעד חלק מהאירוע, לא מצאתי בשלב זה בסיס של ממש לטענות אלו של המשיב. מעיון בסרטון עולה כי המתלוננת כבר כמעט הספיקה להשלים את המעבר של הכביש כולו על שני נתיביו לעבר המדרכה שבצד השני, אלא שהמשיב ככל הנראה הפחיד אותה כאשר התקרב אליה, דבר שגרם לה לחזור לאחור ואז כשנוצר מגע בין השניים החל להלום בה ולתקוף אותה. בנוסף גרסת המשיב אינה מתיישבת עם עדויות של עדי ראיה שהיו במקום בין היתר עדותו של ס.ז מיום 16.2.23 וכן מיום 19.02.2023, באותה עדות מיום 19.02.2023, דחה עד הראיה את גרסת המשיב כי לכאורה ניסה למנוע ממנה לרדת לכביש וטען כי מדובר בשקר וכי הבחין למעשה במכות שספגה (ר' שורה 28 באותה עדות).

14. כך גם יש לדחות בשלב זה את טענת המשיב כי לא התכוון לגנוב את המכשיר הנייד אלא שזה נפל שכן מעדות אותו עד ראיה יחד עם עדות המתלוננת עולה כי אכן המשיב חטף לכאורה מהמתלוננת את המכשיר הנייד שלה.

15. לאור כל האמור המבקשת הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס העובדות והעבירות המפורטות בכתב האישום.

עילת מעצר:

16. בענייננו מתקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות, כאשר זו מצויה ברף הגבוה וזאת לצד עילת המעצר

הסטטוטורית.

17. עולה מעיון בתיק שבמסגרתו הוגשה הבקשה לצו הגנה בבית משפט לענייני משפחה כי המתלוננת סובלת מזה תקופה ארוכה מאלימות ואיומים מצידו של המשיב אשר גם סובל מבעית אלכוהול. בענין זה ראה גם פרוטוקול דיון מיום 2.2.23 בבית משפט לענייני משפחה במסגרתו הוצא צו ההגנה במעמד צד אחד שם נרשם מפי ב"כ המבקשת **"אני שומע הערת בית המשפט לפיה בתסקיר שהוגש נמצאה מסוכנות גבוהה מאוד, שימוש באלכוהול, והפרת צווי הגנה קודמים..."** (מסמך "מ" ש' 24 - 26 בעמ' 1 לפרוט' בתיק החקירה).

18. בענין זה ניתן גם להפנות לדוח שירותי הרווחה מיום 29.1.23 (מסמך נ' בתיק החקירה) ממנו עולה כי המתלוננת נמצאת ברמת סיכון גבוהה אף הוצע לה לפנות למקלט, אך היא סירבה וכי גם בהערכות קודמות נמדדה מסוכנות גבוהה מאוד מצדו של המשיב לאור אירועי עבר, שימוש באלכוהול יחד עם בעיית הימורים ממנה סובל המשיב. כמו כן מפנה הדוח לצו הגנה קודם שהוצא נגד המשיב רק בחודש ספטמבר 2022.

19. לאלה יש להוסיף את המסוכנות הנשקפת מהאירוע עצמו מושא כתב האישום, שעה שהמשיב לא נרתע מלתקוף את המתלוננת בצהרי היום במקום ציבורי ומרכזי על גבי נתיב תחבורה ציבורי שבו חולפות מטרונות במהירות גבוהה, ושמחן המתלוננת הייתה עשויה להיפגע גם כן, ככל שהייתה חולפת במקום באותו זמן. עוד עולה מחומר הראיות כי המתלוננת אכן חוששת באופן ממשי מהמשיב מזה תקופה ארוכה ונראה שזו גם הסיבה שניסתה לברוח ממנו ואף הייתה מוכנה להסתכן בחציית נתיב הנסיעה של המטרונות.

20. העובדה שהמשיב נעדר עבר פלילי, אין בה כדי לצמצם את המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, מה גם שמדובר בבני זוג שאלו מאתיופיה רק בחודש דצמבר 2017 (ר' דוח שירותי רווחה של העירייה מיום 29.01.23 מסמך נ' לתיק החקירה).

החלופה שהוצעה:

21. המשיב ביקש להשתחרר למעצר בית בבית אמו, בקרית אתא, כאשר יחד עם אמו יפקח עליו גם דודו. בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת, לא שוכנעתי כי ניתן להסתפק בחלופה שהוצעה. ראשית, מדובר בחלופה המצויה גיאוגרפית בסמיכות למקום מגוריה של המתלוננת (המתלוננת גרה בקרית חיים והחלופה בקרית אתא). שנית, לא שוכנעתי כי אימו של המשיב תוכל לשמש כדמות סמכותית כלפי המשיב, זאת בפרט נוכח בעיית האלכוהול ממנה סובל המשיב ולאור המסוכנות הגבוהה כפי שעולה מדו"ח שירותי הרווחה של העירייה ומעיון בתיק בו הוצא צו ההגנה.

22. בנוסף, בן הדוד של המשיב עובד משך שעות רבות, ולשם כך נדרש לצאת מהבית משעה 06:30-17:30 כך שאימו של המשיב למעשה תישאר לפקח עליו לבדה. כמו כן, לא שוכנעתי כי אימו של המשיב ובן הדוד תיאמו ביניהם די הצורך את אופן חלוקת שעות הפיקוח. יתרה מכך, עולה כי גם המתלוננת עצמה עובדת בעבודות ניקיון בצור שלום, אותו מקום או בסמוך אליו שבו גם בן הדוד עובד בעבודות ניקיון.

23. משלא הוצגה חלופה ראויה לא מצאתי להפנות את המשיב לתסקיר שירות מבחן להערכת המסוכנות הנשקפת.

24. לכל אלה יש להוסיף כי כדי שבית המשפט יאמץ חלופת מעצר הרי שבראש ובראשונה הוא נדרש ליתן אמון במשיב עצמו. לא כך הם פני הדברים לפני, שעה שמכתב האישום עולה כי המשיב גם הפר כאמור תנאי שחרור במסגרת תיק מעצר ימים קודם - מ"י 64163-01-23, וכי חרף החלטה מיום 31.01.23 שאסרה עליו ליצור כל קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת עד ליום 14.02.23 ניסה להתקשר אליה מספר פעמים בתקופת ההרחקה - ביום 11.02.23 (סעיף 8 לכתב האישום) וכי יומיים בלבד לאחר שהסתיימה תקופת ההרחקה בהתאם לתנאי השחרור ממעצר הימים - תקף לכאורה את המתלוננת פיסית במקום ציבורי על גבי נתיב תחבורה ציבורי - ביום 16.02.23.

לאור כל האמור ובהיעדר חלופה ראויה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים נגדו.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.